

JAARVERSLAG VAN HET HEILIG HARTKOOR TE BOXTEL OVER DE PERIODE
22 NOVEMBER 1978 t/m 21 NOVEMBER 1979

Inleiding

Veel eerder dan we erg in hadden zijn we inmiddels toch weer aan het einde van het koorjaar 1978/1979 beland en gaan we die periode met de jaarvergadering besluiten. En ook deze keer komt het secretariaat wéér met een verslag over die, in formule-I-tempo voorbijgeracete periode.

En zoals ook een automobilist af en toe stopt om te zien of, en hoe alles er nog op-, aan- en bijhangt, zo zetten ook wij onze "koorwagen" even aan de kant en kijken we eens rustig in de achteruitkijkspiegel naar de weg die we dit jaar samen als koor hebben afgelegd en naar de manier waarop we dit hebben gedaan.

De klemtoon ligt al een paar maal op het woordje "weer" en dat kan haast niet anders. Immers het is bij onze vereniging een vanzelfsprekende zaak, dat jaarverslag. En niet uitsluitend het vastleggen van de historie van het afgelopen jaar is daar de motivering van. Maar wat naar onze mening eigenlijk nog véél belangrijker is, is de mogelijkheid om aan de hand van dit verslag nog eens achterom te kijken om te zien of we nog steeds op de goede route zitten, of we hier en daar wat bij moeten sturen, gas moeten geven, op- of terug moeten schakelen of af moeten remmen om te weten op welke manier we onze weg het beste kunnen vervolgen.

Moge dit jaarverslag volledig aan dit doel beantwoorden.

Bestuur en leden

Wat het bestuur betreft kunnen we ook dit jaar heel kort zijn: alles bleef bij "de ouden".

De functie directeur-organist lag ook dit jaar weer in de bekwame handen van de heer Joop Felix. Hij is eenmaal, op verzoek van zijn zoon Jeroen, door gastdirigent Wil Sep vervangen.

De leden.

Ons koor bestond aan het begin van het verenigingsjaar uit 38 leden, te weten: president pastoor P. van Mulukom, erelid Cor Suijs, 5 rustende leden en 31 werkende leden. De namen achten wij voldoende bekend, zodat een droge opsomming hiervan achterwege kan blijven. Daarnaast waren er op dat moment 3 aspiranten.

In de loop van het jaar zijn als lid aangenomen Jan Spijkers en Jeroen Felix, terwijl de tweeling De Leijer zich heeft aangemeld als aspirantlid. Eén van de gebroeders hield het echter na één repetitie al voor gezien en keerde niet weer.

Jammer genoeg zijn er ook een aantal leden van het zangtoneel verdwenen te weten Ad van de Langenberg, Hees Doevendans en Harrij Schellekens alsmede Fons Prinsen die echter rustend lid is geworden. Ons rustend lid Jas van de Meijden is op 29 mei 1979 helaas overleden.

Op het moment dat we dit schrijven is de sterkte van ons koor welgeteld als volgt:

1 erelid

5 rustende leden

30 werkende leden, incl. onze president, pastoor P. van Mulukom

2 aspirantleden

Van deze twee aspiranten heeft er één de voor ons koor geheel nieuwe status van "blijvend-aspirant" gekregen. Hetgeen hem echter niet ontslaat van de verplichting tóch contributie te betalen.

We kennen bij ons koor nog een andere min of meer vreemde status, die van "groot-verlofganger". Zij zijn wel lid, maar hoeven er niet te zijn. De praktijk wijst uit dat hun binding met het koor soms zodanig is, dat enkele van hen alleen op papier nog lid schijnen.

Dat brengt ons dan eigenlijk op een aantal werkende leden van 27. Als we daarvan nog aftrekken de heer J. Felix en Thed van de Aker, respectievelijk als directeur en organist, dan zouden we 25 trouwe, zingende leden over moeten hebben.

Maar zijn we wel zo trouw? Om dat te kunnen beoordelen raadplegen we de presentielijsten van donderdagsavonds, en komen daarmee bij het volgende hoofdstukje:

Repetities

We stellen vast:

Gemiddeld zijn 7 à 8 leden per repetitie afwezig.

Er komen repetities voor met 10, 11, 12 zelfs 13 afwezigen.

De best bezette repetitie telde toch nog 4 absenten. Dit bleek de laatste repetitie vóór de koorreis te zijn, maar dat is natuurlijk toeval!

Er zijn koorleden die het presteren om méér als de helft van de repetities te missen.

Kijkt U daarvan op?

We tellen nog even verder.

Stellen we de grens voor het predikaat "zeer trouw" op vijf verzuimen, dan hebben we negen zeer trouwe leden bij ons koor, waarvan twee tenoren en zeven bassen.

Als we de grens voor een "trouw" lid op **tien** verzuimen **stellen**, 't lijkt ons eigenlijk toch al veel, dan hebben we nog eens negen trouwe leden bij ons koor. Hiervan zijn er zes tenor en 3 bas.

De overige leden verzuimen elk tien of meer keer, tot een maximum van twintig keer toe.

Natuurlijk heeft ieder een voor hen geldige reden voor zijn afwezigheid. Wij willen daar ook niet aan twijfelen. Toch bekruipt ons soms de gedachte dat het voor de een wat vlugger een "geldige reden" is dan voor de ander. Iemand die vijf keer afwezig is, zal best vijf keer een geldige reden hebben, iemand die tien keer afwezig is zal ook best vijf keer een geldige reden hebben en iemand die vijftien keer verzuimt zal waarschijnlijk ook best vijf keer een geldige reden hebben!

Het repetitieverzuim bij de tenoren is iets groter dan bij de bassen. Hoewel er meer getrouwde tenoren dan bassen zijn, is dat niet de reden; de mensen met het meeste verzuim blijken vrijgezel. Dit laatste tot geruststelling van de huisvaders onder ons. Getrouwd kan dus ook trouw zijn!

Wat de oorzaken van het repetitieverzuim zijn, kunnen wij ook niet met zekerheid zeggen. Zou het kunnen dat er te weinig variatie in de repetities zit, repeteren we te lang, repeteren we teveel hetzelfde, werken we de zaken niet genoeg af zodat we eigenlijk **niet** die voldoening van ons zingen hebben die we graag zouden willen, blijven we teveel steken bij doorzingen alleen? Wij weten het niet, het zou best kunnen.

Maar als het al zo is, dan is wegblijven zeker niet de juiste oplossing. want is het één niet dikwijls een gevolg van het ander?

Let wel, wij twijfelen niet aan de goede bedoelingen van onze leden; maar we kijken toevallig vandaag in onze achteruitkijkspiegel en we schrokken er eigenlijk een beetje van.

We hebben deze keer het repetitiebezoek, of liever het -verzuim, veel uitvoeriger belicht dan U andere jaren van ons gewend was, omdat we van mening zijn dat het tóch wel nodig is. Want zo bont als dit jaar is het in al die jaren nog nooit geweest. Bovendien lijkt het ons ohmogelijk voor onze directeur om met zulke slechtbezette repetities tot goede resultaten te komen, om van repertoire-uitbouw maar te zwijgen. Welke opstelling we ook proberen op de repetities, achterstevoren, dwars of ondersteboven, wat we al of niet aan stemoefeningen doen, hoelang en hoeveel we ook praten over missen die we graag zouden zingen en niet meer zingen, of we de rondvraag nog twee keer zo lang maken of niet, niets zal baten als onze mensen, om met de voorzitter te spreken, er niet zijn.

Laten we ons niets wijs maken; iedereen zal begrijpen dat het zó eigenlijk niet kan en mag. We hebben nog een naam te verliezen, we hebben nog een brok cultuur te verliezen.

O Brukels koor, "let op Uw saeck", anders kunnen we binnenkort ons mooie dure uniform naar ons dagelijks werk aantrekken.

Vergaderingen

Voor het houden van koorvergaderingen kwamen bestuur en leden het afgelopen jaar vier keer bij elkaar.

Terwijl het bestuur ook nog eenmaal een bespreking had met het bestuur van het Maria-Regina-koor waarbij enkele misverstanden zijn besproken en voorgoed uit de weg zijn geruimd.

Stilzwijgend zijn we voor onze vergaderingen toch weer teruggekeerd op ons oude nest "Hotel van Bortel", omdat gebleken is, dat je daar nu eenmaal rustig kunt vergaderen. Bovendien: de pils is voor de leden eigenlijk overal even duur omdat er meestal wel enkele rondjes gegeven worden.

De manier van vergaderen roept in sommige gevallen wel eens kritiek op, maar desondanks verandert er niets omdat het merendeel van de leden meer voelt voor een "gezellige" vergadering in plaats van een "strikt zakelijke".

De voorzittershamer wordt dan ook weinig gehanteerd, hetgeen resulteert in lange rondvragen die op hun beurt weer lange notulen tot gevolg hebben.

Ondanks deze gebreken werpen de vergaderingen toch ook hun vruchten af. Ze zijn niet afspraakloos, hoewel er soms wel eens loze afspraken worden gemaakt.

Een van de resultaten van het vergaderen is ook het voor diverse gelegenheden benoemen van commissies.

We noemen er enkele.

- K.C.C. voor kascontrolecommissie
- C.S.C.F. voor commissie Sint Ceciliafeest
- C.W.H.R. voor commissie wijziging huishoudelijk reglement
- P.C. voor programmacommissie
- L.C. voor liturgiecommissie
- R.C. voor reiscommissie
- C.B.J. voor commissie bundeling jaarverslagen
- K.C. voor kampeercommissie
- C.C.V. voor contactcommissie vriendenkring
- C.L.P. voor commissie langspeelplaat
- U.K.C.C. voor uniformfondskascontrolecommissie
- C.O.U. voor commissie oprichting uniformfonds

Van deze commissies is er één nog niet tot echte daden gekomen: de commissie wijziging huishoudelijk reglement. Van de overige commissies boekten tot nu toe de reiscommissie en de commissie Ceciliafeest het meeste succes, maar dat zijn dan ook de "pretcommissies". Deze twaalf commissies werden door 17 leden, in vele gevallen dezelfde, bemand.

Ons repertoire en programma

Hiervoor putten we wederom dankbaar uit de privé-archieven van Toon van de Struijk, die ons een zeer compleet jaaroverzicht heeft verstrekt, waaruit we de belangrijkste gegevens voor U samenvatten.

Missen

We zongen dit afgelopen koorjaar 45 maal een meerstemmige mis en 14 keer gregoriaans.

Voor deze 45 meerstemmige hoogmissen zongen we 11 verschillende missen van evenzovele componisten. Meest populair was Secunda Pontificalis van Perosi met 7 uitvoeringen. Deze mis staat al zolang op het repertoire als het koor oud is.

Met Kerstmis 1978 zongen we voor de eerste maal de "Messe de Minuit" van M.A. Charpentier.

In de meeste gevallen werden al deze missen erg mooi uitgevoerd maar toch een enkele keer was het wel eens "kontje-boord". Echt helemaal in de soep gingen we gelukkig nooit.

In studie is op het ogenblik nog de missa "Jesu Nostra Redemptio" van G.P. da Palestrina. De missa "Misericorde" van Clemens non Papa, welke in studie werd genomen in oktober 1977, daarna 41 keer werd gerepeteerd, is om zangtechnische redenen voorlopig even van het studierooster verdwenen.

Motetten

Op het repertoire stonden 21 motetten, welke in totaal 77 keer werden uitgevoerd.

Nieuw voor ons koor waren:

"Rejoice in the Lord always" van G. Rathbone, niet altijd even mooi maar wel hard gezongen, hetgeen dan ook elke keer weer een daverend applaus aan de muziekminnende gelovigen ontlokt.

Verder:

"Tu pauperum refugium" van Josquin des Prez,

"O bone Jesu" van Compere

"O Sacrum convivium" van W. Byrd

"Venite ad me omnes" van Orlando di Lasso, welk laatste werk ook ons meest uitgevoerde motet van het afgelopen jaar was met 10 uitvoeringen.

De vier andere motetten werden respectievelijk 4, 2, 1 en 0 keer ten gehore gebracht, nadat ze in totaal 34 maal repetitietijd hebben gekost.

In de loop van het jaar is één looplied aan ons repertoire toegevoegd, een tweetal oude liederen werd niet meer gezongen. Het koraal "Gott wie Grosz ist Deine Güte" van J.S. Bach werd, alhoewel 6 maal gerepeteerd, nog niet uitgevoerd. Typisch is wel dat we uitsluitend Duitse loopliederen zingen.

Aan ons kerstrepertoire werden in de afgelopen kerstperiode toegevoegd de gezangen "Josef, lieber Josef mein" en "O Jesulein zart". Van dit laatste kerstlied maakte J.S. Bach een copie zij het in een eigen bewerking en op een andere tekst: "O, Jesulein süß", hetwelk wij ook op ons repertoire hadden.

Wij willen nog even wijzen op het vermeende grote aantal Engelse kerstliederen in ons repertoire. Dit wordt namelijk schromelijk overschat.

Wij voerden slechts twee engelse kerstliederen na twee repetities samen vier keer uit. Voorwaar niet iets om hals, nek en nieren over te breken, zelfs niet over de tekst.

Terugkijkend op het vorenstaande moeten we helaas concluderen dat voor het tweede achtereenvolgende jaar weinig terecht is gekomen van repertoirevernieuwing.

Enerzijds ligt de oorzaak, naar onze mening althans, in het feit dat in de afgelopen twee jaren nogal wat tijd is besteed aan zaken die óf nog niet tot uitvoering zijn gekomen (Clemens non Papa), óf inmiddels weer van het repertoire zijn afgevoerd (Cantatorium-gezangen en Bach's cantate "Brich dem hungrigen dein Brot"), anderzijds staat ook het slechte repetitiebezoek van met name het afgelopen koorjaar repertoire-uitbreiding in de weg.

Bijzondere activiteiten

- 22 november 1978 : In gezelschap van de eerste burger van Boxtel en diens gade reisden we naar Keulen op uitnodiging van "CIMS" uit Rome in het kader der festiviteiten inzake het 75-jarig bestaan van de encycliek "Motu Proprio", om een bijeenkomst van bisschoppen, prelaten en overige geestelijke en burgerlijke geestverwanten in de "Gürzenich"-concertzaal muzikaal op te luisteren. We hoorden het in Keulen donderen toen bleek dat we 's middags niet in de Dom aldaar mochten zingen en hadden bovendien nog enig gedonder achteraf in verband met de broodnodige subsidies die dit keer niet met de welbekende "deutsche grüßlichkeit" geregeld bleken te zijn. Dit laatste probleem is gelukkig tot ieders tevredenheid opgelost. Alhoewel we in eerste instantie van mening waren dat we door op deze uitnodiging in te gaan een goed contact voor eventuele verdere uitnodigingen hadden gelegd, hebben we, ondanks het feit dat we daar naar onze mening uitstekend voor de dag zijn gekomen, nooit meer iets van Prof. Dr. Johannus Overath c.s. gehoord, zelfs geen woord van dank of waardering.
- 24 november 1978 : Ceciliafeest. Compleet met dames, verlichte optocht door het processiepark, kegelbanen, heerlijk koud buffet en conferencier.
- 26 november 1978 : Concert voor de Vriendenkring in de H.Hartkerk. Uitgevoerd werd onder andere de Missa "Sacratissimi Corde Jesu" van ons lid Kees Doevendans. Hierbij misten we wel de aanwezigheid van de componist.
- 17 december 1978 : Traditionele kerstsamenzang met medewerking van de gezamenlijke dekenale kerkkoren, de Gildenbondsharmonie en het Streekmuziekschoolorkest. Even leek het erop of er ook een klompdans uitgevoerd zou worden.
- 31 december 1978 : Hoogmisuitzending voor de K.R.O. We zongen de vijfde gregoriaanse mis. Veel winter, weinig mensen in de kerk. Diezelfde dag luisterden we ook de avondmis op vanwege Oudjaars. De meeste zangers gingen voor de tweede keer die dag te communie.
- 10 februari 1979 : Opname van een drietal rotetten in de St. Petruskerk in het kader van de maand voor de amateuristische muziekbeoefening. Deze opnames zijn enige weken later voor de radio uitgezonden.

Herdenking van uitvaardiging encycliek

Boxtels koor naar Keulen

Precies 75 jaar geleden vaardigde paus Pius X de encycliek *Motu Proprio* uit. Deze zendbrief kan men beschouwen als een zeer nauwkeurige richtlijn, een soort van wetgeving voor de gewijde muziek in de Rooms-Katholieke Kerk. Het was tevens de eerste belangrijke openbare daad in het Pontificaat van deze paus en het was tekenend dat hij deze dateerde op het feest van Sint Caecilia, patrones van de muziek in het algemeen en van de kerkmuziek in het bijzonder. De encycliek betekende een sterke stimulans voor de aloude eenstemmige kerkzang voor het Gregoriaans, voor de klassieke polyfonie maar ook voor de moderne kerkmuziek mits ze zich bij de waardigheid en dienstbaarheid aan de liturgie kon aanpassen. Paus Pius X ijverde via deze encycliek ook voor het instandhouden en oprichten van jongenskoren.

De laatste 15 jaar hebben er

onder invloed van het 2e Vaticaans concilie wijzigingen plaats gevonden. Mede door het ruime gebruik van de volkstaal in de liturgie en het loslaten van uniformiteit en vaste regels is de betekenis van het Gregoriaans aanzienlijk teruggetreden terwijl het voor veel parochiekerken steeds moeilijker werd er een jongenskoor op na te houden. De kern van Pius' encycliek is echter nog steeds van kracht.

In Keulen heeft men met medewerking van de Internationale Vereniging voor de Gewijde Muziek (CIMS) een grootse herdenking opgezet voor 22 november die zal plaats vinden in de Keulse Dom en de Gürzenichsaal.

Het is een hele eer dat voor die luisterrijke viering mede is uitgenodigd om mede te werken het Boxtelse mannen- en jongenskoor van de H. Hartkerk onder leiding van Joop Felix. Het Boxtelse koor weet al jaren lang schone tradities, nieuwe inzichten en een hoog muzikaal niveau met elkaar te verbinden. Zo langzamerhand wordt het

instandhouden van een jongenskoor trouwens een grote opgave maar niettemin een daad van voorname culturele betekenis, mede met het oog op de toekomst.

Om deze reden werd er aan het koor voor zijn eervolle vertegenwoordiging in Keulen door het ministerie van CRM een subsidie toegekend. De provincie heeft er vanwege de faam voor Brabant nog een schepje opgedaan. Brabant slaat wat dit betreft trouwens toch geen slecht figuur want een ander bekend kerkkoor dat nog steeds met jongens en mannen samenwerkt, dat van de Sacramentskerk in Breda, gaat onder leiding van zijn dirigent Walter Cantrijn binnenkort naar Regensburg om Nederland te vertegenwoordigen.

Het H. Hartkoor zal in Keulen onder meer kerkmuziek van Josquin des Prez en Orlando di Lasso ten gehore brengen. Deze dagen kwam er ook een plaat van dit koor uit met motetten uit de 19e en 20e eeuw.

(Hein Zomerdijk)

H. HARTKOOR NAAR KEULEN

Het H. Hartkoor is door de „Consociatione Internationalis Musicae Sacrae” uit Rome uitgenodigd om op 22 november a.s. medewerking te verlenen aan een herdenking van het feit dat 75 jaar geleden de encycliek: „*Motu Proprio*” van Paus Pius X is uitgebracht. In deze encycliek heeft Pius X gepleit voor een herstel van de gregoriaanse en polyfone muziek. Het koor zal 's morgens in de grote Gürzenich-Saal te Keulen tijdens een feestelijke bijeenkomst ter omlijsting van referaten enkele motetten zingen van o.a. Orlando di Lasso-Byrd- Joaquin des Prez- v. Berchem.

Om 15.30 uur zal het Boxtelse koor o.l.v. Joop Felix in de Dom van Keulen zingen. De voorbereidingen voor deze uitnodiging zijn in volle gang.

Zojuist is door de K.R.O. een tweede grammofoonplaat uitgebracht in de serie K.R.O.-klassiek. Het H. Hartkoor zingt hier lofmotetten uit de 19e en 20e eeuw, waarop motetten voorkomen van Jaeggi, Bartolucci, Brahms, Reger en Andriessen.

De opnamen voor deze plaat zijn vorig jaar gemaakt in de kerk van de Abdij te Heeswijk. Thed v.d. Aker speelt op bekwame wijze orgelwerken van Bruckner, Andriessen en Toebosch.

Op 26 november a.s. zal het H. Hartkoor om 16.00 uur een concert geven in de H. Hartkerk voor de „Vriendenkring” van het koor en verdere belangstellenden. Hierop komen we nog later terug.

B
r
a
b
a
n
t
s

C
e
n
t
r
u
m

Brabants Dagblad

H. Hartkoor Boxtel gaat naar Keulen

BOXTEL – Het H. Hartkoor uit Boxtel gaat op woensdag 22 november naar Keulen om daar op uitnodiging van de Consociatio Internationalis Musicae Sacrae uit Rome mee te werken aan een herdenking dat de encycliek *Motu Proprio* 75 jaar geleden door paus Pius X werd uitgebracht.

Tijdens een bijeenkomst worden in de grote Gürzenich Saal te Keulen referaten gehouden, die muzikaal worden omlijst door het H. Hartkoor met de motetten van Orlando di Lasso, Byrd, Josquin des Prez en Van Berchem. De bijeenkomst begint om 11.30 uur. Om 15.30 uur zal het H. Hartkoor in de Dom van Keulen zingen.

- 6 mei 1979 :Zondagmiddagconcert in het kader van de meivieringen in de St. Jan te 's-Hertogenbosch. Enigzins storend was hierbij het rumoer veroorzaakt door de Turkse kathedraalbezetters.
- 30 mei 1979 :Gezongen avondmis in verband met het overlijden van mevrouw Mestrum.
- 2 juni 1979 :Gezongen requiemmis bij het overlijden van ons zeer gewaardeerde lid Jas van de Meijden.
- 10 juni 1979 :Hoogmis in de St. Petruskerk vanwege de jaarlijkse Bloedprocessie.
- 16 juli 1979 :Gezongen avondmis bij het overlijden van de heer W. Barten, met de dag daarop de requiemmis gezongen door het herenkoor.
- 31 juli 1979 :Gezongen requiemmis bij het overlijden van de heer A. Schaapsmeeders.
- 15 augustus 1979 :Huwelijksmis voor Henk van de Struijk en Thea van Lokven.
- 1 september 1979 :25-huwelijksjubileum in de Abdij van Heeswijk voor de familie De Wit uit Schijndel.
- 14-15-16 september 1979 :Kampeerweekend voor de liefhebbers in Grevels, Luxemburg.
- 29 september 1979:Bijzonder goed georganiseerde en geslaagde koorreis. Per B.B.A.-lijnbus met eigen chauffeur de Veluwe op. Voor verdere bijzonderheden: zie foto's. Ondanks aanhoudende en hardnekkige pogingen van onze voorzitter was de club, zowel op kamp als op koorreis, niet tot zingen te bewegen. Hij moest het tenslotte opgeven.
- 4 november 1979 :Vespers van Allerheiligen. Volgens een reactie van een oud-koorlid klonk het bijzonder mooi.

Hiermede besluiten we de lange lijst van bijzondere activiteiten. Voorzover bekend hebben we op dit moment geen enkele uitnodiging of opdracht in portefeuille.

Minder actief is dit jaar de plaatverkoop door onze leden geweest: nagenoeg nihil.

De bijna wekelijks voorkomende zoekacties naar het gregoriaans zijn voorgoed van de baan, doordat we in het bezit kwamen van een 30-tal aan de nieuwe cyclus aangepaste graduales. Deze zijn ons door Vriendenkring en Kerkbestuur geschonken, en door ons in dank aanvaard.

En nu het woord "dank" toch is gevallen lijkt het ons zinvol op deze plaats een enkel woord van dank te richten.

Aan, op de eerste plaats, onze directeur de heer Joop Felix, voor het vele werk dat hij ook dit jaar weer met ons heeft gehad en voor ons koor heeft gedaan.

Aan onze President en kerkbestuur, aan het bestuur van de Vriendenkring, aan de diverse commissies, in het bijzonder de feest- en reiscommissie en aan allen die op welke manier dan ook door hun inzet een steun voor ons koor zijn geweest.

Jaarverslag van het Jongenskoor "Cantasona" 1978/1979

Al wéér een jaar verstreken. Al wéér een jaar erbij. Alwéér een verslag van Cantasona, rondom de feestdag van de heilige Caecilia.

De draad van dit koorjaar begint officieel op 22 november 1978, de dag waarop we concerteerde in de "Gürzenich Saal" in Keulen. Vanaf die dag is het muzikale programma voor de jongens even vol geweest als dat van de heren. Hierover zult U al wel het een en ander gehoord hebben, en acht ik het niet nodig hierover nog nader uit te wijden. Met 12 nieuwe leden werd het koorjaar ingezet, en telde de vereniging 43 en 12 is 55 leden.

In de loop van het jaar haakten enkele leden af vanwege gebrek aan interesse, en zo bleven er op de dag van vandaag 49 actieve leden over. Tijdens het komende Ceciliafeest zullen negen jongens het uniform officieel aangemeten krijgen, en er gaan geruchten de ronde dat een tiental leden zullen afzwaaien vanwege de kwaliteit van hun stembanden. Het leden bestand zal dan blijven hangen rond de 50.

De opleiding van de aspiranten is momenteel het zorgenkind van het bestuur. Opnieuw wordt gezocht naar een effectieve manier, om de jongens rijp te maken voor het schola-lidmaatschap. U zult begrijpen dat een organisatie van een opleiding veel voorbereiding met zich mee brengt. Zoek bijvoorbeeld maar eens een gunstig tijdstip uit waarop jongens en "lesgever" bij elkaar kunnen komen voor de les. Vol vertrouwen echter wordt aan deze materie gewerkt, en we streven ernaar, om dit kalenderjaar alles nog in orde te hebben.

Voor de tweede keer is ook dit jaar weer een ouderavond belegd voor de ouders van de nieuwe leden van Cantasona. Tijdens deze avond werd weer erg veel informatie uitgewisseld betreffende de gang van zaken in onze koorfamilie.

Uiteraard dient vermeld te worden het tentenkamp in Luijksgestel, hetwelk dit jaar is opgezet met erg veel steun van de oudste jongens van het koor. Mede daardoor is het kamp van dit jaar weer een succes geworden, al zal het voor een buitenstaander misschien overkomen als een routinezaak voor de staf. Gelukkig is hiervan nog steeds geen sprake bij ons!

Verder zal "De Notendop" binnenkort zijn vijfde jaargang gaan beginnen, en wellicht zal de nieuwe redactie snel volledig zelfstandig het werk van de vorige redactie kunnen overnemen.

Momenteel wordt er door bestuur en oudste jongens hard gewerkt aan een eventuele opzet van een recreatieplan, om de jongens nog meer in het clubverband te betrekken, en niet alleen via het zingen. De resultaten van dit project zijn tot op heden nog niet bekend.

Tenslotte past het om vanaf deze plaats een hartelijk woord van dank uit te dragen naar President, Bestuur, Directeur, Kampstaf, Uniformmensen en iedereen die daar niet onder valt, die op zijn of haar eigen wijze het JONGENSKOOR CANTASONA een warm hart heeft weten toe te dragen. Wij blijven als bestuur rekenen op eenieders medewerking, opdat het koor in deze hoedanigheid nog in lengte van dagen mag blijven voortbestaan.

Secretaris van Cantasona
E.M. Meijs

Het CABA VIZIER gericht op 1979

Verslag van het Cabajaar 1979

Het achter ons liggend Cabajaar zal menig Cabalid zich blijven herinneren als een rustig verlopen jaar zonder problemen.

Er waren natuurlijk toch wel de zgn. "ups en downs", maar toch mag ook het achter ons liggend Cabajaar als succesvol bestempeld worden.

Met van meet af aan acht leden, zoals U merkt was het dit keer een "dunbezette" Caba, kon wederom aan het doel van de Cabaclub beantwoord worden. Van het drietal leden, die in november 1978 afscheid genomen hebben als Cabalid, zijn er twee lid geworden van ons Herenkoor, en van de acht huidige Cabaleden zijn er al inmiddels drie lid van ons herenkoor geworden. Voorwaar geen slechte prestatie!

Het tweede doel van de vereniging nl. het gezellig vertoeven tussen vrienden waarmee men is opgetrokken in de afgelopen jongenskoorbaan kon ook dit jaar weer in alle opzichten beantwoord worden. Vriendschap en ontspanning heerste er volop!

Na het toneelstuk "Neef Bill uit Mexico", wat we in mei 1978 met succes hadden opgevoerd besloten we om in 1979 ons zangrepertoire weer eens ten gehore te brengen. Het bekende Cabarepertoire voerden we tweemaal uit in de maand april en wel in huize Molenweide en huize Elisabeth te Goirle.

Er waren ook trieste gebeurtenissen in het afgelopen Cabajaar. We moesten afscheid nemen van mevrouw Mestrum en de heer Barten. Beiden stierven menselijkerwijs gesproken onbegrijpelijk.

Natuurlijk waren er het afgelopen jaar de bekende en traditionele Caba-activiteiten zoals: collecte "Ons Kind", die helaas dit jaar wat problemen opleverde, de Miva- en Memisacollecte, de Bloedprocessie, de voetenwassing op Witte Donderdag, kampopbouw jongenskoor, en de traditionele voettocht naar Den Bosch, die dit jaar slechts door drie leden gelopen werd. Gelukkig werd de Caba-traditie door deze drie dappere leden gehandhaafd. Ook werd er het afgelopen jaar eens de zwemkunst van onze Cabanen getest, (conclusie: iedereen kon zwemmen.), bezochten we de bioscoop en gaven we vlak voor dit Ceciliafeest ons clublokaal "La Cabane" eens een flinke opknappbeurt. Kortom een hoeveelheid aan activiteiten.

Maar als hoogtepunt van het afgelopen Cabajaar, en dat zal niemand kunnen ontkennen, geldt toch het Cabakamp 1979.

De voorbereiding leverde dit jaar nog wat probleempjes op, ten eerste kon Evert dit jaar het Cabakamp niet vergezellen en ten tweede duurde het nogal lang voordat we antwoord ontvangen hadden vanuit Dillingen, onze geplande kampplaats. We waren zelfs al uitgeweken naar Luxemburg voor onze kampplaats. Gelukkig kwam alles nog op zijn pootjes terecht. Martien en Piet boden hun hulp aan om dit jaar het Cabakamp te vergezellen, en de lang verwachte brief uit Duitsland kwam alsnog in Boxtel terecht. Onze duitse vrienden hadden een schitterende kampplaats gevonden in het plaatsje Beckingen (6 km. ten noorden van Dillingen). Zo gek als we altijd zijn, besloot de Cabastaf om op een mooie zondag eventjes een kijkje te gaan nemen. Nou ja, eventjes? Het kostte veel moeite en vooral tijd maar het was zeker niet voor niets.

De Cabanen en de staf maakten er een mooi kamp van. Een gezellige week zonder problemen die verliep in de typische Cabasfeer: zingen, we luisterden zelfs de huwelijksmis van onze gastheer Harold muzikaal op, drinken, heerlijk eten, gezellig kletsen, en af en toe een beetje slapen. Zoals beschreven was het een succesvol kamp, zelfs voor onze penningmeester die trots f 300,- na afloop van het kamp mee naar huis kon nemen. De Cabaleden hebben ook van dit Cabakamp een mooi Kampverslag (94 pag.) gemaakt wat voor de Cabanen een waardevolle herinnering zal zijn aan die mooie Cabavakantie.

En dan namen we aan het einde van dit Cabajaar afscheid van drie leden. Eén ervan, nl. Anton, zal zich het komende jaar als hulpcoördinator voor de Caba inzetten. Uiteraard zijn we erg benieuwd wie zich in het komende Cabajaar als nieuw lid zullen aanmelden.

Laten we hopen dat we op dezelfde voet verder kunnen gaan, want dan hoeven we nergens over in te zitten. Het mag gezegd worden aan het slot van dit verslag dat het achter ons liggend Cabajaar een bijzonder fijn jaar in hechte vriendschap was, en dat we allen dik tevreden het Cabajaar 1979 mogen afsluiten. Laat ik besluiten om iedereen te bedanken, leden, leiders en vrienden voor de onmisbare hulp die we het afgelopen jaar van U mochten ontvangen.

Met volle moed, goed gemutst en benieuwd naar de dingen die komen gaan, stappen dan ook alle Cabanen het jaar 1980 in!

Jeroen Felix,
secretaris.

Uniformfonds

Volgens de secretaris van het koorbestuur moet de voorzitter van iets aan het einde van het jaar een verslag over het afgelopen jaar indienen. Of dit voor alle voorzitters geldt weet ik niet en of die het doen weet ik nog minder. Desondanks zal ik toch maar trachten iets over iets op papier te zetten.

Er vanuit gaande dat U hebt begrepen dat het over de uniformen gaat, maakt het voor mij iets eenvoudiger.

Zoals bekend is alles begonnen met de koop, het passen, pasmaken en alles wat hier al dan niet mee samenhangt van de uniformen. Iets moeilijker ging het met het financiële pasmaken.

De voorzitter van het koor was bereid de eerste noden te lenigen. Ten einde deze nood en de toekomstige noden te lenigen werd een uniformfonds in het leven geroepen.

Maar wat is een fonds zonder geld?

Op de enige en algemene bestuursvergadering van genoemd fonds werd het plan geopperd, wat reeds algemeen bekend was, de koorleden een bijdrage te vragen. Toen gin het bestuur, nog steeds van het fonds, met dit voorstel met algemene stemmen accoord.

Bij een stemming op de algemene ledenvergadering, nu van het koor, werd dit voorstel van de tafel geveegd, zo gezegd. Hiermee kwam het uniformfonds op losse schroeven te staan. Gelukkig is het zover niet gekomen. Inniddels zijn de eerste geldelijke bijdragen reeds ontvangen. Wat hiermee is geschied, hoort U van onze penningmeester.

Financieel jaarverslag uniformfonds H.Hartkoor (H.fonds)

In de wetenschap verkerend, dat de leden van het H.Hartkoor op deze avond overspoeld worden met cijfers, woorden en feiten, die betrekking hebben op het afgelopen koorjaar, heeft het bestuur van het Uniformfonds van het koor met die naam gemeend het eerste in te dienen financiële jaarverslag zoveel mogelijk te beperken, om U niet meteen al een aversie tegen dat Uniformfonds te bezorgen. Dat dit zo goed gelukt is, is op de eerste plaats een compliment en bedankje waard aan de leden van het koor; waarvan akte

Nu dan de financiële gegevens:

Op het moment dat deze woorden worden geschreven, vrijdag 2 november 1979, des morgens om 9.45 uur, heeft het Uniformfonds van het H.Hartkoor een lopende rekening bij de Rabobank te Boxtel met daarop een bedrag van f 1.526,-

Overigens, voor de ongetwijfeld in groten getale opgekomen zeer gefortuneerde donateurs, het rekeningnummer is 1088.46.377, ten name van A. Paashuis, inzake Uniformfonds H.Hartkoor Boxtel.

Om te voorkomen dat er mensen zijn die menen, dat we niet eerlijk aan het geld gekomen zijn, het bedrag bestaat uit de volgende componenten:

Gift van het Parochie-bestuur van de H.Hartparochie te Boxtel f 1.500,--
Voor deze gift zijn wij uiteraard de parochie bijzonder erkentelijk, maar in zeker niet mindere mate Ton van Liempt, zonder wiens nimmer aflatende inzet wij dit geld nooit gekregen zouden hebben, en hierin zit géén ondertoontje.

Verder kregen wij van de Reiscommissie van het H.Hartkoor " 26,--
Totaal f 1.526,--

Deze laatste f 26,- bestaan uit:

23 dagkaarten voor volwassenen bij de B.B.A. d.d.

29 september 1979 à f 1,-

f 23,--

4 studentdagkaarten à f 0,50

" 2,--

Enige aan studenten opgelegde (en terecht laaggehouden) boetes vanwege het niet op gepaste wijze dragen van hun student-decoratie

" 1,--

f 26,--

Overigens gebiedt de eerlijkheid ons, nu we hier zo gezellig rond deze rijk beladen tafels zitten, U wel even mede te delen, dat wij op dit moment niet meer het gehele bedrag op de bank hebben staan, omdat wij het tijd vonden worden, tenminste een groot deel van de schuld, die wij hadden aan de heer M. Habraken, af te lossen, te weten f 1.500,-. Deze schuld betreft de acht uniformen, die het H.Hartkoor in 1977 in voorraad had gekocht voor eventuele nieuwe (aspirant)leden. Deze uniformen bestaan uit kostuum en stropdas, met een gezamenlijk aanschafwaarde van f 210,- per uniform, wat inhoudt, dat wij "in den beghinne" een schuld hadden van 8 uniformen à f 210,-

f 1.680,--

zodat wij na een aflossing van

" 1.500,--

nog een schuld aan de heer Habraken hebben van

f 180,--

Bovendien kan ik U nog mededelen, dat van de acht reserveuniformen er al weer drie in gebruik zijn genomen, en waarvoor wij momenteel bezig zijn een afbetalingsregeling te treffen (de gebruikers zijn namelijk studenten, weet U?).

Tot slot deel ik U mede aan het eind van dit zo beknopte verslag te zijn gekomen en dat U zich er maar op moet voorbereiden, dat dit het volgend jaar niet zo kort zal zijn.....

We verwachten dan namelijk rente van de bank ontvangen te hebben.....

Namens het bestuur van het Uniformfonds H.Hartkoor,
Nol Paashuis

Jaarverslag van de vriendenkring van het Heilig Hartkoor

De Vriendenkring van het H.Hartkoor heeft in dit afgelopen verslagjaar, dit is van 1 november 1978 tot 1 november 1979, alle reden tot dankbaarheid.

Immers dat verslagjaar begon al met het feit, dat op zondag 5 november 1978 te 15.00 uur in de H.Hartkerk voor de tweede maal de latijnse vespers van Allerheiligen ten gehore werd gebracht, uiteraard door het H.Hartkoor zelf, onder leiding van de heer Joop Felix. De schone aloude antiphonen en psalmen van het feest van Allerheiligen werden voortreffelijk uitgevoerd. Gelukkig was de belangstelling beslist redelijk te

te noemen, hoewel het uur van de uitvoering, 15.00 uur, daartoe onzes inziens niet meewerkte. 16.00 uur, zoals de Boxtelse orgelconcerten plegen te beginnen, lijkt ons gunstiger. En wil men echt in de stijl blijven, dan is 17.00 uur voor een vespers een meer geëigend tijdstip. (Vespers komt van het latijnse woord "vesper", dat betekent "avond" en dat is dus niet om drie uur 's middags!!)

Op woensdag 8 november 1978 hielden we een bestuursvergadering, tezamen met de daarvoor aangewezen kontaktpersonen van het koor.

Het hoogtepunt was zondag 26 november 1978. Toen vierden we des middags (gelukkig om 16.00 uur) het eerste lustrum van ons bestaan, met een mooi concert, in de eerste plaats bestemd voor onze leden. Behalve het H.Hart-koor zelf werkten daaraan mee Thed van de Aker (orgel), Cleem van de Aker (cello), Jeroen Felix (hobo) en Laurens Felix (viool). Het geheel onder leiding van de heer Joop Felix. Het rijk gevarieerde programma vermeldde Gregoriaanse werken, polyfonie en muziek van eigentijdse en nederlandse componisten. Hoogtepunt was de uitvoering van de nieuwe "Missa de sacratissimo corde jesu", een compositie van een der leden van het H.Hartkoor, Kees Doevendans (een vijfstemmige à-capellamis). De Vriendenkring hoopt oprecht, dat in het komende verslagjaar het koor "met alles derop en deran" kans ziet om opnieuw een dergelijk concert ten gehore te brengen.

De bulletins met mededelingen omtrent onder andere de gedurende een reeks zondagen uit te voeren missen volgden gelukkig regelmatig, mede dank zij de onmisbare medewerking van koördirecteur Felix en onze stimulerende secretaris Van der Struijk. En misschien nog wel met medewerking van ons onbekende en onzichtbare krachten? Bulletin 11 verscheen op 16 november 1978, nr. 12 op 8 januari 1979, nr. 13 op 5 april 1979 en nr. 14 op 26 augustus 1979.

Naartussendoor, op maandag 26 maart 1979 hadden we weer eens een bestuursvergadering, teneinde de nodige contacten levendig te houden.

In het bestuur van de Vriendenkring kwan geen wijziging: ergo:

P. de Boer, Mgr. Wilmerstraat 7, voorzitter

A. van der Struijk, Ons Doelstraat 26, secretaris

A. Doevendans, Het Schild 61, penningmeester

M. Beks, Breukelsestraat 64 en het echtpaar

J. van Liempt-van Schaaijk, Hobbendonksoweg 130, bestuursleden.

Aan dit bestuur zijn dan nog een vijftal leden van het H.Hartkoor zelf toegevoegd. De laatsten fungeren als contactgroep tussen koor en Vriendenkring.

Het aantal leden van de vriendenkring bedraagt per 1 november 1979 105. De contributie is onveranderd f 10,-. Mede van deze inkomsten hebben we op zondag 29 april namens de Vriendenkring de nieuwste uitgave van het "Graduale Romanum" aan de koorleden kunnen aanbieden, althans 15 exemplaren daarvan. Het kerkbestuur van de parochie vulde in deze de voorraad met 15 exemplaren aan.

Mogen we zo gezamenlijk, koor en vriendenkring, in goede harmonie (in muzikale termen "con amore") nog vele jaren rustig samenwerken.

P. de Boer,
voorzitter.

Besluit

Het is zover. Het is voorbij, het jaarverslag. We hebben even stil gestaan en achterom gekeken en we hebben het allemaal weer gezien. We kunnen weer instappen, want we zullen verder willen. Even stilstaan en terugblikken is goed, maar we mogen niet blijven staan. We kijken nu weer door de voorruit naar de weg die voor ons ligt.

En de weg is voor een kerkkoor als het onze zeker niet makkelijk en zit vol hulten, bulten en gaten. Maar dat is niet zo erg. We kunnen het wel aan. Het Heilig Hartkoor heeft altijd al heel veel gekund, ook al leek de opgave soms erg moeilijk, zo niet onmogelijk. Als we er maar allemaal aan willen meehelpen. Let wel, allemaal, naar beste kunnen. Eendracht maakt nog steeds macht.

Als we op koorreis gaan is één man aan het stuur voldoende, maar dat is dan ook de koorreis. De koorbus van alle dag zullen we met z'n allen moeten bemannen en op de juiste weg houden, zolang we kunnen.

En dat zullen we, met nieuw elan, vol goede moed. Een paar leden verliezen is beslist geen teken aan de wand; zij namen om gegronde redenen node afscheid.

We hebben bij ons koor een Vriendenkring die ons niet in de steek laat, maar we zullen zélf met onze vereniging op de eerste plaats een kring van vrienden moeten zijn die elkáár niet in de steek laten. Het kán niet altijd iedereen naar de zin gemaakt worden, het is geven én nemen, niet alleen nemen. We mogen onze directeur niet in de kou laten staan en dat gebeurt als hij dikwijls zoveel mensen mist. Want dát is wat er bij ons aan hapert. Als we dat kunnen verbeteren komt de rest vanzelf.

Best mogelijk dat we minder goed voor de dag komen dan jaren terug. Best mogelijk dat het een keer mis gaat. Nou en? Mag het? We zijn en blijven amateurs die voor hun genoegen zo mooi en goed mogelijk willen zingen. We zijn geen King's College en dat hoeft ook niet. Maar we hoeven ook niet minder te zijn, al zingen we anders dan zij.

De zeer trouwe leden, negen weet U nog, zullen zeer trouw moeten blijven. De trouwe leden zullen zeer trouw moeten worden, de "overigen" minstens trouw.

We praten al veel, allemaal bezorgdheid overigens, over allerlei manieren, systemen, opstellingen, wat wel en wat niet mag etc. Leidt inspraak dikwijls niet tot uitspraak, al dan niet verantwoord? Praten we soms niet teveel?

Laat ons geen praatkoor worden maar een echt zangkoor zijn en blijven en zorgen dat we onze eigen bekende en vertrouwde "H.H.koor-sound" zoveel mogelijk behouden. Daar zullen we alles aan moeten doen. Maar..... verbeter het H.Hartkoor, begin bij jezelf.

En moge Onze Lieve Heer, Die toch ook elke keer weer naar onze zang zal moeten luisteren, ons daarbij helpen.

Boxtel, 22 november 1979
Het secretariaat.